

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. szeptember 23.
(vasárnap este)

Horváth Géza

HÉT ÜZENETED ÉRKEZETT!

1.

AZ ÜZENET KÜLDŐJE

Alapige: Jelenések könyve 1,1. 4-8. 10-11. 17-20.

Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy közölje szolgálóival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie, és amelyet angyalával elküldve kijelentett szolgálójának, Jánosnak.

János, az Ázsiában levő hét gyülekezetnek. Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak; és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országát népévé tett minket, papokká az Isten, az Ő Atyja előtt; övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

Íme eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja Őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. Én vagyok az Alfa és az Omega, így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható. Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot hallottam, mintha trombitáltak volna, amely mondta: „Amit látsz, írd meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efézusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába”.

Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, Ő rám tette jobbát, és így szólt: „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön örökké, és nálam vannak a halál és pokol kulcsai. Írd meg tehát, amiket láttál; amik vannak, és amik történni fognak ezek után; a hét csillag titkát, amelyet jobb kezemben láttál, és a hét arany gyertyatartót: a hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet.”

Imádkozzunk!

Szeretnénk hálaszót mondani neked, örökkévaló Istenünk, Szentháromság egy örök Isten, és áldunk, hogy úgy szólsz ma is, ahogy régen szóltál.

Köszönjük, hogy nálad nincs változás vagy változásnak árnyéka, ma is azt szeretnél, amit régen is szeretted volna, és amit hiszünk, hogy a világ végéig, az utolsó na-

1. AZ ÜZENET KÜLDŐJE

ig cselekszel: hogy az embert megszólítsd, neki életet kínálj, és hogy ebben az életben bőségben éljenek a megváltó Jézus Krisztusban.

Azt énekeltük előbb: esdekelve várjuk a te áldó szavadat. Te tudod és te látod, hogy valóban így jöttünk-e ide: a te szavadért, igédért, azért az üzenetért, amit nekünk elkészítettél. Megvalljuk, Urunk, hogy lelkünk a viharból, bűnből, minden bajból hozzád menekül. Megvalljuk azt is, hogy máshol is próbálkoztunk már, hogy életünkre megoldást kapjunk, hogy abból a szorításból, hálóból, a zsákutcából, amibe kerültünk, megszabaduljunk.

Urunk, így jövünk eléd: szeretnénk, mint Szabadítót szemlélni téged. Szeretnénk úgy látni téged, mint aki azért jöttél, hogy életünk legyen. Szeretnénk úgy látni téged, mint aki szántad a nyomorultat, a testi és lelki szegényt, és amikor megszólítottad, a te szavad írs gyógyító erő lett a számukra.

Köszönjük a bizonyságok nagy fellegét, hogy sokan kaptak új életet, új szívet, új reménységet. Köszönjük, hogy velünk is megtörténhet ez. Áldunk, hogy nincs olyan mélység, ahonnan ne lehetne kiáltani hozzád. Áldunk azért is, hogy füleid ezeken a kiáltásokon vannak.

Könyörülj meg rajtunk ezeken az estéken, Urunk, hogy valóban abból a bűnből, bajból, lelki viharokból, amelyek tépáztak bennünket, kiáltunk, és egyedül hozzád kiáltunk. Hiszen te mondtad: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején. Én megszabadítlak téged, és te dicsőítesz engem.” Szeretnénk, Urunk, hogy ha ezeken az estéken a te jelenlétedben lennénk. Mert azt énekeltük: a te jelenléted az, amely megvidámít, éltet, bátor szívet ad.

Könyörülj meg rajtunk, szólalj meg emberi eszközön keresztül. Ne nézd annak hitványságát, alkalmatlanságát, hanem rajta keresztül te szólj, Urunk, mert ha ember szól, akkor a szó csak fülig érhet, de szívig nem mehet. Ha te szólsz, Uram, akkor szól hangodból a jóság. Engedd, hogy a lelkünk valóban megfeszüljön, s a hallásban segítsen, mert a hit hallásból van, a hallás pedig a te igédből.

Köszönjük, hogy üzenetet készítettél ezen a héten a számunkra. Add, hogy komolyan vegyük, meghalljuk és cselekedjük is.

Ámen.

Igehirdetés

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, azokat is, akik a gyülekezetünkhöz tartoznak, és azokat a testvéreket is, akik más gyülekezetből érkeztek, illetve azokat az érdeklődőket is, akiket valaki hívott, vagy akik valamilyen módon megtudták, hogy itt ezeken az estéken evangélizáció lesz.

Minden este a Jelenések könyve 1., 2. és 3. fejezetéből vesszük Isten igéjét. Ezt a címet adtuk az esti sorozatnak: Hét üzeneted érkezett! A mai internet: beérkezett üzenetek, és ott egy szám, hány üzenet érkezett. A mobiltelefonunk kijelzőjén is ott van: Új üzenet. Gondolom, az idősebbek is tisztában vannak ezekkel a dolgokkal. Éppen ezért adtuk ennek a sorozatnak címet: Hét üzeneted érkezett! Ugyanis hét üzenetben szeretnénk szólni esténként azokról a kijelentésekről, igékről, amelyek az akkori Ázsiában hét gyülekezetnek íródtak, amelyeket Jánosnak kellett leírnia könyvébe, amelyeket elküldött ezeknek a gyülekezeteknek, hogy sorban olvassák el Isten kijelentését és üzenetét.

Ezen a mai estén, mielőtt ebbe belekezdenék, nem a hét üzenetről szeretnénk először beszélni, hanem az üzenet küldőjéről. Hiszen amikor üzenetet kapunk, kíván-

csiak vagyunk arra, hogy ki küldte, kitől jött. Amikor megnézzük a telefonunkat, és látjuk: hatszor keresett valaki, vagy hat üzenetet küldött valaki, annál inkább fontos, hogy vajon mit akarhatott. Szeretném azt mondani: igen, nagyon fontos üzenetet kaptál. Sőt ez a legfontosabb üzenet, ami neked szólhat, mert ez maga az élet, mert ez ige. Ez Isten szájából származik.

Azt mondja az ige az 1. fejezetben: Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják, megcselekszik ezeket.

Én boldog voltam, amikor Isten ideadta ezt az üzenetet. El kell mondani!

Jánosban ott van ez a kényszer: írd meg, amiket láttál, és boldog, aki felolvassa, aki hallja, mert az ige nekünk vidámságot szerez, és szívbeli örömet. Érzitek, hogy mi van ebben? Nekem Isten akar üzeni.

Valaki elmondta, hogy kapott valahonnan egy levelet. Ő is rögtön a feladóra nézett. Egy minisztériumból kapta. Azt mondta: majdnem elájultam. Pedig csak egy minisztériumból kapott egy levelet.

Ha mi az Istentől kapunk üzenetet... János el is mondja: olyan lettem, mint egy holt. Majd' elájultam. Nekem akar üzeni a világ teremtő Ura és Istene? Aki szólt — és lett, és létrehozott mindent? Aki örökkévaló, szuverén, szerető Isten? Nekem, egy földi porszem embernek? Egy földi porszem lelkipásztornak? Egy földi porszem férfinak, asszonynak, nőnek, idősnek vagy fiatalnak? Nekem akar üzeni Isten? Ez már maga evangélium, ez már maga az örömhír, hogy Isten beszélni akar velem, hogy Isten meg akar szólítani. Még ha nem is tudjuk meg, hogy mit akar mondani. Már akkor a szívünkben ott kell lennie annak, hogy „meghódol lelkem előtted, nagy felség, Szentháromságban ki vagy egy istenség”. Miután látom, hogy ki az, aki mondja: szólj, Uram, mit akarsz nekem mondani!? Csak szólj, Uram és én hallgatom. Legyen a számomra a te igéd gyönyörűség.

„Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, kijelentése.” És ez a kijelentés nemcsak tőle jön, hanem róla szól. A kijelentés tárgya és alanya is Jézus Krisztus, róla szól a Szentírás. Róla beszél János. Ő az, aki üzen. Ez a szó: kijelentés, azt jelenti, hogy megismertetni valamit, ami még nem ismert. Azt jelenti, hogy levenni a fátylat valamiről.

Gondoljunk egy szoboravatásra. Még le van takarva, de látszik nagyjából az alakja, mi akar ez lenni, de nem tudjuk, mi van mögötte. A felavatásnál majd valaki lehúzza a leplet és látható lesz a szobor, az alkotás. A Biblia szerint ez az Isten kijelentése: leveszi a leplet valamiről, meg akar mutatni valamit Isten.

Vagy: amikor a színház függönye felgördül, és meglátjuk a színpadot. Ott vannak a színészek, és ott van az első jelenet. Addig nem tudjuk, mi van a színpad mögött. Halljuk a hangokat, zenét— tudjuk, hogy a darab miről fog szólni, de akkor látunk, amikor a függöny felgördül.

Most, amikor belenézünk Isten országának a titkaiba, látjuk, hogy Isten, amikor üzenetet küld, akkor a függönyt fel akarja gördíteni és azt mondani: nézd, meg akarok neked mutatni valamit. Ez a kijelentés, amit még nem ismertél.

Nekem az volt az igének drága üzenete, hogy Isten ebben az első fejezetben, mielőtt rátérne a hét gyülekezet problémáira, gondjaira, nehézségeire, mielőtt elmondaná az Ő elmarasztalását, a gyülekezet tagjainak a bűneit, először önmagáról beszél. A kijelentés azt jelenti: Isten *először* mindig önmagát leplezi le. Lehet, hogy te mást gondolsz, azt, hogy Isten téged akar leleplezni, hogy Isten a te életedről akarja a leplet lerántani, a bűneidet napfényre hozni. Ó, tudd meg a Bibliából: nem így van! Ő annak az asszonynak sem a házasságtörését vágta a fejéhez... Jézus Krisztus

1. AZ ÜZENET KÜLDŐJE

először nem rólad akarja a leplet lerántani, megvizsgálni, hanem *először* mindig önmagáról rántja le a leplet. Azt mondja: nézd meg, ki vagyok én, mielőtt arról beszélnek, hogy ki vagy te.

A Biblia azt mondja nekünk, hogy mi Istent sehogy máshogy nem ismerhetjük meg, csak a kijelentés útján. Istent úgy ismerhetjük meg, hogy Ő megismerteti magát velünk, különben csak illúzióink vannak. Amit pedig nem ismerünk, azt félre ismerjük, ezért ismerik Istent sokan félre. Nem látják, ki Ő. A kijelentés azt jelenti, hogy Isten meg akarja magát ismertetni az emberrel. És tudjuk, hogy ez az ismeret az élet az ember számára.

Lukács evangéliuma 16. fejezetében van egy történet. Ez a gazdag és Lázár története. Arról szól, hogy a mi földi életünk egyszer lejár és folytatódik valahol. Meghalt Lázár, az angyalok felvitték Ábrahám kebelébe. Meghalt a gazdag és felemelte szemeit a pokolban. A gazdag intézkedni akar: van még öt testvérem, hadd menjen vissza Lázár, hogy bizonyosságot tegyen nekik, hogy ők is a gyötrelém helyére ne jussanak. Most már fontos neki az üdvösség, már látja, hogy van kárhozat. Látja, hogy van örök élet és az megnyerhető. A gazdag úgy gondolja, hogy ha a halottak közül valaki visszamegy, majd akkor megtérnek. Azt mondja Ábrahám: nem, van Mózesük és van prófétájuk, hallgassák azokat. És ha az nem győzi meg őket, akkor semmi extra nem fogja meggyőzni őket. Semmi csoda nem győzi meg őket. Van Bibliájuk, van kijelentés...

Jánosnak azt mondja Isten: Írd meg! Legyen a kezükben a Biblia, és nemzedékek majd kinyitják, kinyitják férfiak, nők, családok. Kinyitják majd a reformátorok, kinyitják az ébredések emberei, és kinyitják a puritánok, kinyitják a magyar belmisszió nagyjai, férfiak, nők jönnek Jézus Krisztushoz. Ez lesz előttünk minden este: kijelentés, Istennek igéje. Mert ha neked ez nem elég, neked ez az üzenet nem elég, akkor ne várj másra, akkor semmi sem lesz elég. Nem vihet oda téged semmi csoda az üdvösségbe és az örök életbe.

Ezért, Isten felfedi, hogy ki Ő. A János evangéliuma 17. részében azt olvassuk: „Az az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézust.” Megismerni az Urat nem lehet Őt máshogy megismerni, csak ha Ő felfedi magát. Ezért nem lehet máshonnan megismerni az Urat, csak a kijelentésből, csak az igéből. Ha Ő megszólít téged, ha az Ő igéjével jön feléd, ha elmondja neked az üzenetet, ha valaki továbbítja, valamilyen úton-módon eljut hozzád — de a feladó Isten. Ő akar veled ezeken az estéken beszélni arról, hogy ki Ő és mit akar veled.

Isten nem azt akarja velünk és az emberrel, hogy jobb emberek legyünk. Nem azt akarja, hogy humánus ember légy. Nem azt akarja, hogy okosabb légy, hanem, hogy örök életed legyen. Éppen ezért üzen, és ezért szól bele az életedbe, hogy életed legyen az Ő nevében. Ezért jelenti ki Isten magát.

Tulajdonképpen minden vallás, a nem keresztyén vallások is, valamilyen kijelentésből származtatja magát. Ilyeneket: ezt csináld, azt csináld. Senki nincs — és állítom, hogy csak a Szentírás Ura az, aki *először* önmagáról beszél, hogy ki Ő. Nem arról beszél, mint mit tegyél te, hanem arról beszél, hogy mit tett Ő. Arról beszél, hogy mit adott neked ez az Isten. Ezért van az első fejezet megírva. Mielőtt a hét gyülekezetnek Isten nagyon kemény dolgokat is mondana, *először* az Ő szerető szívéből szólal meg.

Az egyik része a kijelentésnek, hogy Isten felfedi magát —, az emberi oldala viszont az, hogy az ember pedig megdöbben azon, amit meglát és felismer. A Biblia azt mondja, hogy ha Isten valakivel magát meg akarja ismertetni, azzal meg is ismerteti. A mi Istenünk nem végez félmunkát, nem jut csődbe az Ő nevelési módszere, hanem

amit eltervezett, azt végre is hajtja. Ezért mindig együtt jár a kijelentés a felismeréssel. Legalábbis azok életében, akiknek Isten felfedi magát. Mindig együtt jár a felfedés, a kinyilatkoztatás a felismeréssel.

Elmondok néhány ilyen döbbenetes felismerést.

Először a Máté 16-ból, amikor Cezárea-Filippinél megkérdi Jézus: kinek tartanak engemet az emberek? Elmondják: ki ennek, ki annak. Jézus azt kérdezi: ti kinek mondotok engem? Péter azt mondja: te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus mit mond rá? Boldog vagy, Simon, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, fedte fel előtted, hanem az én mennyei Atyám. És Simon rádöbben ott, hogy kicsoda Krisztus: Ő a Megváltó, Ő a Szabadító.

A csodálatos halfogás történetében, a Lukács 5. részében, amikor halászni mennek és a háló tele van halakkal, Péter egyszer csak azt mondja: Uram, eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok! Ott Péter nem magát látta meg először, hanem ott Jézust látta meg. Amikor meglátta, hogy ki Jézus, akkor ebben a fényben saját magát látta meg.

Isten leleplezi magát, hogy ki Ő: Az Ő irgalmas szívét, akaratát, szándékát, lényét leleplezi le, és majd ennek a fényében fogod meglátni, hogy vétkeztél Ő ellen. Nem vagy méltó. — Dehogyan megyek, Péter, érted jöttem! Azért jöttem, hogy a karjaimba vegyelek, hogy megváltsalak, hogy megtisztítsalak. Dehogyan megyek el! Azért jöttem, hogy megkeressem és megmentsem azt, ami elveszett.

Szeretném ezeken az estéken leleplezni azt a dicső Urat, a Golgotának a Királyát, aki szeretett téged és önmagát adta, hogy kimentsen ebből a jelen való gonosz világból az Istennek akarata szerint.

Ó, de boldog volt Tamás, amikor azt mondja neki Jézus: gyere csak ide Tamás! És Tamás leborul: én Uram és én Istenem! Addig nem hitte a feltámadást. Azt mondta: semmiképpen el nem hiszem, csak majd ha látom, majd ha a szemem előtt van... Ott meg leborul: én Uram, én Istenem!

Amikor a pogány századosnak a kereszt alatt lelepleződik, hogy kicsoda Krisztus. Egy római katona, aki nem tanult hittant, nem járt ő a zsidó vallás szerinti szertartásokra. Azt sem tudta, mi a templom. Azt mondja az ige: akkor elhagyván Őt mindnyájan elfutottak. A pogány százados meg ott marad, és azt mondja: „Bizony, ez az Isten Fia”. Mert neki kijelentették, hogy ki Ő. Ezért mondom: kijelenti neked Isten, hogy kicsoda Ő.

Hogy ki Ő? Egy csodálatos felsorolást olvasunk. Próbálom elmondani.

Először azt mondja: Jézus Krisztus a hű tanú. Hű tanú vagy hű tanúbizonyosság. Itt az a szó van: hű mártír.

A Jelenések könyve abban a korban íródott, amikor egy római császár vérengzései messze földön híresek voltak, aki a keresztyéneket üldözte és megölte. Sok családban volt már mártír, akiket Jézus Krisztus miatt kivégeztek. Azt mondja az ige: Jézus Krisztus a hű tanú. Ő a hű tanúbizonyosság.

Én nemcsak ezt láttam mögötte, hogy Jézus Krisztus mártír és tanú, hanem azt is látom mögötte, hogy Isten szeretetének, irgalmának, igazságosságának hű tanúja. Mert Jézus Krisztusban ez ölt testet. Azért hű tanú, mert hűséges volt halálig, a kereszthalálig. Azért, mert engedelmes volt, azt mondta Istennek: elmegyek az emberért, hogy megváltsam őket, és megszabadítom a bűn béklyójából, kinyitom a bűnnek a börtönét, hogy az ember szabad legyen. Jézus Krisztus hű volt. Amikor igyekeztek letéríteni erről az útról, amikor a tanítvány azt mondja: mentsen Isten,

1. AZ ÜZENET KÜLDŐJE

Uram, nem eshetik meg ez teveled, amikor Péter kivonja kardját, hogy harcoljunk — akkor Jézus helyére teteti a kardot és végigjárja azt az utat, ami a Golgota keresztjéig megy. Mert Jézus Krisztus az Isten szeretetének, igazságosságának a hú tanúja, aki azt mondta: a bűnnek van büntetése.

Az Isten igazságossága azt jelenti, hogy a bűnt megbünteti, mert nem hagyhatja büntetés nélkül — de az Ő irgalma azt jelenti: más eleget tehet a bűnért. És ez a más nem lehet más, csak az Ő Fia. Csak az, aki szent, aki büntelen, aki Isten lénye maga, orcájának tündöklő mása — ez csak Ő lehet. Jézus Krisztus ezért hú tanú. Hú tanúja az Isten irántad való irgalmának. Ezért beszélünk Őróla. Ezért nem értem azokat a helyeket, ahol Jézusról nem lehet beszélni.

Volt olyan gyülekezet, ahol azt mondták: nekünk csak a szerető Istenről beszéljen. A gondviselő Istenről. Jézus Krisztusról nem akarunk hallani. Azt mondtam: ezt nem lehet megtenni, én nem tudom megtenni. Jézus a hú tanúbizonyosság. Isten szeretete benne realizálódik. Benne lesz látható, fogható, érezhető — ahogy János mondja: kezünkkel tapintottuk, szemünkkel láttuk. Olyan közel jött hozzánk a mi kegyelmes Istenünk. Azt mondja János levelében: ebben mutatta meg Isten a szeretetét, hogy elküldte Fiát ebbe a világba. Elsőszülött a halottak közül Jézus Krisztus a hú tanú.

Itt beszél az Ő feltámadásáról. Ő is meghalt, de feltámadt. Emberek, féltek a haláltól? Rettegsz, hogy jön a vég, jön egy szorítás, jön egy vérrög? Rettegsz attól, hogy végelgyengülésben meg kell halni, vagy balesetben, vagy rákban? Elsőszülött a halottak közül. Az embernek ad egy új reményt. Van megoldás a halálra. Nincs gyógyszer a halálra, de van megoldás rá. Elsőszülött. Tudjuk, ha valami így van jelölve: első, akkor azt jelenti, nem az egyetlen, mert sorszámnev: következik a többi. Ő az elsőszülött és majd lesz második, harmadik... Ezt csak Isten tudja, hogy ki az övé.

Jézus Krisztus a föld királyainak a fejedelme. Az első keresztyének annyira féltek Domitianus császártól, és jön az ige, a kijelentés: Én vagyok a föld királyainak a fejedelme. A királyok Királya, az uraknak Ura. Én vagyok a Mindenható.

Tegnap este Debrecenben, a Református Kollégiumban hirdetem az igét. Utána odajött valaki és azt mondta: a munkahelyemen bajok vannak. De olyan jó, hogy tudom, hogy az én főnököm az Úr Isten, Ő van felette. Ő van őfelette is, még ha nem is tudja. És megerősödtem ebben az igében. És még több beszélgetésben megerősödtem ebben az igében.

Visszaemlékeztem: amikor úgy féltem előző szolgálati helyünkön, mert rengeteg ellenőrzés volt. Sokszor el voltam keseredve, mert az ember hiába próbálja úgy tenni, hogy jó legyen, azért aki akar, mindig talál hibát. Meg addig keres, ha akar, hogy büntetés legyen belőle. Egy kollega azt mondta: készítsd ki a 200 ezer Ft-ot, mert úgyis megbüntetnek, mert be kell hajtani a pénzt. Nem készítettem ki a pénzt, de kikészítettek engem.

Amikor feleségemmel elolvastuk az igét reggel, és Isten megmondta: ne félj! — Egyik ige volt: Ne félj, mert nem esik meg az, amitől félsz! Ja, Uram, nem, akkor jól van. Te vagy a föld királyainak a fejedelme, mi az a hivatal? Jézus Krisztus ezt mondja neked ma este.

Ő szeret minket. Amikor ezeket a leveleket halljuk majd estéről-estére (lesznek benne kemény dolgok), ne kételkedj abban, hogy azt Isten szeretetből mondja. Amikor az orvosnak a szikével vágni kell, akkor nem ellened van, hanem érted.

Egyszer kedves testvértől hallottam, aki fiatalon ment haza a mennyei hazába, férje meg még fiatalabban, és ott maradt a gyermekük, azt mondta neki: azt tanul-

tam a szüleimtől, hogy bármi történik a családban, egyben soha ne kételkedjétek: az Isten szeretetében. Jézus itt azt mondja: „aki szeret minket”, — mert Isten nem ellenség.

Sajdul a szívem, amikor olyan emberekkel találkozom, akik azt hiszik, hogy Isten az ellenségük. Valaki így mondta: perlek az Istennel. Valaki azt hiszi, hogy Isten neki rontására van. Ezért mutatkozik be így: aki szeret minket. Aki úgy szerette ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta...

Menjünk tovább: „és bűneinkből megszabadított.” A hívó embernek az egyik legnagyobb öröme ez. Megmosott bennünket. A bűn elvált Istentől, nem engedi, hogy Isten közelébe menjek.

Jézus Krisztus a mi bűneinktől megszabadított bennünket. Mi nem ezt szeretnénk először. Mi azt szeretnénk, hogy gyógyítson meg bennünket, ne fájjon a derekunk meg a lábunk, a családban intézzen el dolgokat, sok pénzt adjon nekünk, meg sikert, előrehaladást, földi és anyagi dolgokat. Itt meg azt mondja: bűneinkből megtisztított minket.

Van olyan a Bibliában, amikor azt szerették volna, hogy valakit Jézus meggyógyítson. És Jézus mit mondott neki? Megbocsáttattak a te bűneid! Hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának tényleg van hatalma, kelj fel, vedd a nyoszolyádat és járj! Igen, mi valami ilyesmit várunk, ha Jézushoz jövünk, akkor Ő nekünk rendezkedjen, intézzen dolgokat el, hogy mi ebből profitáljunk. És Jézus hogy mutatkozik be? Aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának vétkeit. Értitek, ki Ő, és mit akar velünk ez a Jézus? Megbocsátani a bűnt. Azt, hogy új lappal indulj, hogy ne terheljen a múlt. Ne legyen a fejed felett az: vétkeztem. Hanem mondd: a régiek elmúltak és újjá lett minden. Miért? Mert bűneinktől megtisztított minket.

„Országá népévé tett bennünket. Királyokká és papokká.” Azt jelenti egy mondatban: a legnagyobb rang és a legnagyobb dicsőség, amit ember elérhet.

Amikor az állampolgárságot a határon túliak kezdték megkapni, a híradóban szerepelt egy erdélyi néni. A szívéhez szorította az okmányt, és sírva mondta: ezt is megéltem, hogy magyar állampolgár vagyok. Ő hányan szoríthatnák oda Isten szeretetének a jelét a szívükre és mondhatnák ma este is: ezt is megéltem, hogy országa népévé lettem, hogy mennyei állampolgárságot kapok, átvitt az Ő szerelmes Fiának az országába. Nagy dolog ez, hogy annak az országnak lehetek a polgára, amely rendíthetetlen, amely örökké áll, s ahol örökké élhetek.

Jézus aztán mond ilyet is: „aki eljön a felhőkön, és minden szem meglátja Őt.” Ennek két üzenetét elmondom ma este.

— Eljön a felhőkön, azt jelenti, hogy nem jött el, mert minden szem meglátja Őt, ha eljön. Még nem láttuk meg, még nem jött el az Úr. Ennek üzenete: kegyelmi időben élsz. Abban a kegyelmi időben, amikor Isten még vár rád, amikor még jöhetsz. Az a Jézus üzen neked, aki majd eljön a felhőkön. Azt mondta mennybemenetelekor az angyal: ugyanúgy fog eljönni, ahogy láttátok elmenni.

— Eljön a felhőkkel, tehát elkerülhetetlen a vele való találkozás. Minden szem meglátja őt.

A Biblia azt mondja: a Jézus Krisztussal való találkozás elkerülhetetlen az ember számára — csak nem mindegy, hogy mikor találkozol vele. Mert ha ma este találkozol vele, akkor azt mondja: gyere, és adja az Ő kegyelmét. Ha majd azon a napon találkozol vele, és bűnben, kárhozatban vagy, akkor azt mondja: távozz! Nem mindegy. Senki sem úszhatja meg a Jézus Krisztussal való találkozást. Minden szem

1. AZ ÜZENET KÜLDŐJE

meglátja és találkozik vele. Csak az a kérdés: amikor Jézus Krisztus visszajön, téged hogyan talál. Vajon felemelt fővel várod azt az Ítélobíró, aki rólad minden kárhoz-tatást elvett, vagy pedig úgy cselekszel, mint sokan, akik azt fogják kiáltani: halmok, esetek ránk, hegyek, rejtsetek el az Ő haragja elől.

Hogyan fogod várni Jézus? Nem lenne jó vele most találkozni? Most rendezni a dolgokat?

Én olyan vagyok, ha kínos dolgokat kell elrendeznem, azt mindig halogatom. Majd holnap, holnap meg holnapután, mert kínos. De ha kínos, jobb, ha túlesem rajta. Legyünk túl rajta.

Kínos a Jézussal való találkozás, mert napfényre hozza mindazt, mit szíved rejteget. De ne várj tovább, ne késs tovább! Az evangélizáció ilyen sürgetés. Valaki azt kérdezte: mennyivel másabb ez, mint más istentisztelet? — Itt nagyobb a sürgetés, hogy gyere! Ne várj holnapig, holnaputánig. Ne mondd, hogy majd, ráérek, majd ha úgy gondolom, majd ha öreg leszek.

Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a szíveteket! Az evangélizáció ezért drága idő. Egy élő gyülekezetben ünnepnap, mert sürgeti Isten azokat, akik még nem az övéi. Ezt a sürgetést fogjuk hallani estéről-estére. Ma csak arról szóltam, hogy ki az, aki üzenetet küld neked, aki beszélni akar veled, aki törődik veled. Ki az, aki előtt nyitott könyv az életed, aki tudja, mire van szükséged, ki az, aki ismer téged. Ne késs, ne rejtegesd előle a bűneidet, ne bújj el előle, ne játssz a kegyelemmel. Ne szórakozz vele, hanem jöjj, ahogy az énekkar kedvesen énekelte: jöjjetek énhozzám mindnyájan. Mert ha hozzá jövünk, akkor tudjuk, kihez jövünk.

Az ige itt van előttünk. Ilyeneket olvasunk Isten lényéről: szeret minket, megszabadított, országa népévé tett, aki a hű tanúbizonyság, aki feltámadt. A csodálatos Krisztushoz jössz, csodálatos Krisztusnak lehetsz a részese.

Ma este hívlak. Ismerd fel Őt, gyönyörködj benne és mondd te is: Én Uram, én Istenem!

Imádkozzunk!

Urunk Jézus Krisztus, köszönjük a kijelentést, az ígét, hogy közel jössz hozzánk.

Áldunk téged, hogy mindenkit ismersz itt a templomban, vagy bárhol. Mi mutathatunk sok mindent, de köszönjük, hogy te látod a mi valódi énünket és életünket.

Bocsásd meg, hogy azt gondoljuk, te nem látsz át rajtunk, és te csak azt látod, amit mi, ami a szemünk előtt van, holott tudhatnánk: te azt is látod, ami a szívben van. Látod, hogy ki milyen szívvel jött ide, ki milyen gondokkal küszködik. Látod, Urunk, hogy kit hogyan kötözött meg a mi ősellenségünk, és hogyan tart fogva. Mik azok a rabláncok, amelyekre nézve sokszor megfogadtuk, hogy megpróbáljuk eltépni, megpróbáljuk magunkat kiszabadítani, és még több sebet kaptunk, még több szenvedés lett az ára.

Köszönjük, hogy a te véred tisztít meg minket minden hamisságtól. Áldunk, hogy van lehetőség, hogy üzensz nekünk. Felfeded magad és felfeded a nagy titkot: ki vagy te. Bocsásd meg, ha nem így láttunk téged, ha nem így gyönyörködtünk benned, ha ezt nem vettük eddig komolyan.

Végezd a te munkádat, Urunk, ezeken az estéken, és a te Lelked nyitogassa a szíveket!

Ámen.